

само една дупка отвънка и не се свързовать съ гърло-то, като на людю-тъ и на животни-тъ, които дишатъ съ уста-та и съ носъ-тъ. Уши-тъ на острига-та не се видять, нъ слушно-то ѝ оржие тръбова да е скрито въ глива-та, защото острига-та чуе много добре. Отъ двѣ-тъ страни на глава-та острига-та има по една твърда захлупка, подъ която се намиратъ червени реснати *жабри*, които наричаме *нити*. Такъво оржие ми не сме видѣли ни у едно животно, а само у жаба-та, доклѣ е главистикъ. Уста-та на острига-та сѫ много голѣми, спротивъ риба-та, и се отваряте много; а въ уста-та има едно малко езиче и безброй малки остри зъбици, които се намиратъ безредно по всичка-та празнина на уста-та; штука-та има зъби дори и въ гърло-то.

Горний дѣлъ на острига-та се нарича грѣбъ, а долний коремъ; острига-та, каквото и всяка риба, нѣма шия. Прѣдний дѣлъ на тѣло-то нѣкой путь наричатъ грѣди. Острига-та има осмь плавателни пера, отъ които нѣкои сѫ много червени. На гърбъ-тъ има двѣ пера, наредъ едно до друго: прѣдне-то е скачено на костни бодилки, които острига-та исправя и распънва, кога я извадять отъ вода-та, като да иска да се брани съ тѣхъ. И на край-тъ на опашка-та има двѣ пера, които сѫ съединени и се викаятъ *опашни*. Близу до опашка-та, отдолу, има оште едно перо, което се вика *подопашно*; на коремъ-тъ има друго; най-сетнѣ има оште и *грѣдни* пера до уши-тъ. Перата служатъ на риба-та да се обрѣшта на страна, да се издига на горѣ и да се спушта надолу; това сѫ много мждро измислени весла (лопатки) на риба-та за да плува.

Кога сте яли острига, ви може да сте съгледали,